

«Place of science in the modern world»

Reading can play a large part in any course, and especially online. The ability to read and comprehend the subject matter without it being a chore is critical to their success. In most cases writing is the primary method of communication in online classes, so the students should be at ease with writing to express their thoughts, share ideas, and ask questions. In this case it is very important to use the online environment also to contact the teachers or group members if the students need help. Remember that they will not be able to see your looks of doubt, confusion, or other body language to tell when things are not going well. Interaction with instructors and fellow students in online learning is often an integral part of the learning experience.

Some more comments are necessary regarding the integration of e-learning in the study methodology. First of all is to clarify that except the material and learning methodology given in the e-learning platform the students need more information. That means the teacher can give the instruction to check in the library for specific text books or journals. Sometimes this is defined as “blended learning”.

It is also possible the teacher leaves it free for the students to check for some specific information. Normally, in this case, students start with on-line learning. In this regard it is very important to make a difference between e-learning, the teacher guided method, and on-line learning where students are looking on their own for specific information in different platforms.

Moroz Denis Alekseevich

Master of specialty

Department of Ukrainian and foreign literature

Bohdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University

Melitopol, Ukraine

ARTISTIC FEATURES OF PANAS MYRNOGO'S WORKSHOP

Мороз Денис Олексійович

студент I курсу магістратури

кафедра української і зарубіжної літератури

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького

м. Мелітополь, Україна

ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ ТВОРЧОСТІ ПАНАСА МИРНОГО

Abstract. The article presents features of the artistic creativity of Panas Mirny. The emphasis is placed on the fact that the writer's work is relevant today, because he is studying in schools, lyceums, technical schools, higher education institutions. In artistic works, he raised eternal questions that concerned ordinary people and tried to justify them regardless of their actions and actions.

Key words: writer, artistic creativity, problems of family life, poetic peculiarities.

Анотація. У статті представлені особливості художньої творчості Панаса Мирного. Акцентовано увагу на тому, що творчість письменника актуальна і сьогодні, адже вивчається у школах, ліцеях, технікумах, закладах вищої освіти. У художніх творах він підносив вічні питання, які хвилювали звичайних людей та намагався виправдовувати їх незалежно від їх вчинків та дій.

Ключові слова: письменник, художня творчість, проблеми сімейного життя, поетикальні особливості.

Українська література кінця XIX ст. є актуальною для великої кількості читачів, оскільки письменники означеного періоду піднімали проблеми, які хвилюють сучасну людину. Відомо, що у своїй переважній більшості українські письменники XIX століття зверталися до теми села, розкриття рис звичайної людини, показували важкість тогочасного життя, жіночої недолі та проблем сімейного життя [9]. Серед значної кількості письменників кінця XIX століття користується популярністю творчість Панаса Мирного. Письменника вивчають не лише у школі, а й в університетах, що дозволяє доторкнутися до творчої спадщини митця [8].

Творчість Панаса Мирного свого часу досліджували такі літературознавці та критики: Андрусенко В., Білецький О., Гончар О., Задорожна С., Бернадська Н., Коваленко Г., Кодлюк Я., Одинцова Г., Лавріненко Ю., Кузьменко В., Пчілка О., Пивоваров М., Черкаський В., Федоренко Т., Шалаков Т. та ін. Однак на сьогодні це наукові студії, в яких не повністю розкривається творча діяльність Панаса Мирного. В літературознавстві є потреба сучасного переосмислення його літературного доробку та значення в історико-літературному процесі XIX ст. саме тому означена тема є актуальною та потребує детального вивчення творчості Панаса Мирного та ознайомлення з його громадською діяльністю.

Метою статті є аналіз художніх творів Панаса Мирного в контексті української літератури кінця XIX – початку XX ст.

У художній творчості Панаса Мирного проблеми, пов'язані з життям українського селянства в пореформений період, стали центральними. Їх літературна реалізація привела до появи цілого циклу творів, який становить кращу частину прозової спадщини письменника. На весну 1872 року припадає задум Панаса Мирного написати великий твір про життя українського селянства до і після скасування кріпацтва. Прискоренню написання твору сприяли і певні обставини. Працюючи в казенній палаті, письменник не мав достатньої можливості знайомитись із життям, побутом, думами селянства. А службові поїздки, хоч і обтяжливі, давали багатющий матеріал для творчості [1, с. 65].

Сьогодні читати твори письменника та знайомитись з критичними матеріалами недостатньо для повноцінного розуміння його творчого світогляду. У закладах вищої освіти студентам пропонують для додаткового вивчення творчості різноманітних письменників та цілих періодів використання електронних засобів навчального призначення з історії української літератури. Такий підхід до розгляду даної персоналії суттєво мотивує здобувачів вищої освіти на розкриття власного потенціалу задля вивчення творчості того чи іншого письменника України тощо. У цьому аспекті не стоїть осторонь і творчості Панаса Мирного, вивчати яку можна за допомогою електронних підручників. Слід зазначити, що такі засоби навчання корисні під час самостійної роботи, коли учень або студент опановує матеріалом у зручний для нього час [10, с. 291].

У ранній період творчості Панас Мирний звернувся до близької для нього теми чиновництва, зокрема в незакінчених творах – оповіданні «Ганнуся (Із записок чиновника)» і повісті «Попович». Характерно, що в них письменник намагався відійти від оповідної манери [3, с. 3]. Архівні матеріали свідчать про наполегливість творчих шукань письменника, спробу виробити і вдосконалити свою творчу манеру, опанувати художню форму зображення типових картин життя, освоїти нові теми. З цього погляду цікаві оповідання «Жидівка» і «Палійка», де письменник вже пробує узагальнити зображуване, подавати його під соціальним кутом зору, намагається показати події і явища у складних ситуаціях, реалістично змалювати людські почуття і стосунки [2, с. 94].

Українська література на початку XX ст. втратила своїх найвизначніших представників, побратимів Мирного по духу: І. Карпенка-Карого, Лесю Українку, М. Старицького. Не стало великого композитора М. Лисенка. Ці втрати наводили Панаса Мирного на гнітючі роздуми. До цього ж прилучилося особисте горе. Пішов у небуття рідний брат письменника Іван Білик. Часто і тяжко хворіла дружина Олександра

«Place of science in the modern world»

Михайлівна. Виснажуюча робота в казначействі, напружена творча діяльність відчутно підірвали здоров'я і самого письменника, наприкінці 1909 року він, по суті, перестав активно працювати на літературній ниві [6, с. 199].

Однак ранні літературні спроби Панаса Мирного свідчать про трансформацію життєвих вражень, загострення уваги на актуальних соціальних проблемах. Автора особливо цікавило життя за кріпацтва, яке він пам'ятав ще з дитячих років, до болі вражали людиноненависництво кріпосників, жорстокість у поводженні з кріпаками [7, с. 48]. Творчість і громадська діяльність Панаса Мирного – яскравий приклад служіння патріота своєму народові, демократичним ідеалам. Долаючи неймовірно важкі перешкоди, які ставила перед українськими літераторами тогочасна влада, письменник натхненно працював і виріс у першокласного майстра слова [5, с. 80].

Оповідання, новели, нариси Панаса Мирного – значний внесок в українську літературу ХІХ ст. Вони відзначалися актуальністю, демократичним ідейним спрямуванням, високою майстерністю. Упродовж 1968–1971 років було здійснено найповніше видання творів Панаса Мирного в семи томах. До кожного твору подано кваліфіковані коментарі. Це видання стало безцінним пам'ятником Панасу Мирному [4, с. 93].

Отже, творчість Панаса Мирного ввійшла в золоту скарбницю української духовної культури. Кращі літературні традиції великого прозаїка творчо розвивали українські письменники, зокрема А. Головка, Ю. Яновський, П. Панч, М. Стельмах, О. Гончар та ін.

Панас Мирний розкрив закономірність становлення глитаїв на селі в умовах розвитку капіталізму, а водночас показав, що й кріпаки не були однаковими. Український народ свято шанує пам'ять великого письменника. Не заростає стежка до Літературно-меморіального музею письменника в Полтаві, не залежуються його твори на полицях бібліотек. Художня спадщина Панаса Мирного міцно ввійшла в золотий фонд світової літератури, стала складовою частиною української культури.

Література

1. Грицай М. Панас Мирний: нарис життя і творчості. Київ, 1986. 189 с.
2. Єфремов С. Панас Мирний. Критично-біографічний нарис. Київ, 1924. 134 с.
3. Коваленко Г. Панас Мирний. Посмертна згадка. Полтава, 1920. С. 3.
4. Костюк Г. Панас Мирний: життя та творчість (критично-біографічний нарис з додатком статті про І. Білика). Харків: Видавництво «Література і мистецтво», 1931. 116 с.
5. Пчілка О. Слово про Панаса Мирного // Прапор. 1969. № 5. С. 80.
6. Хропко П. Мирний Панас // Українська література у портретах і довідках: Давня література – література ХІХ ст: довідник. К.: Либідь, 2000. С. 199–201.
7. Шалаков Т.П. Творчість Панаса Мирного в українській літературі // Дивослово. 2002. № 1. С. 47–49.
8. Шарова Т.М., Шаров С.В. Історія української літератури 40–60 рр. ХІХ ст. Мелітополь: Люкс, 2018. 201 с.
9. Шарова Т.М. Жіноча проза: теоретичні засади визначення та класифікація // Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Карабіна. № 745. Серія «Філологія». Вип. 49. Харків, 2006. 214 с.
10. Шарова Т.М., Шаров С.В. Використання електронного засобу навчального призначення під час викладання історії української літератури // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Філологічні науки. Випуск 39. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2015. С. 290 – 296.